

Història

Història de l'escoltisme a Solsona

Durant el curs de 1961 – 1962, els claretians van passar de formar part d'una sola província formada per tres regions (Catalunya, València i Aragó), a formar part de tant sols Catalunya com a província. Això va fer que les comunitats formatives, com la de Solsona, es quedessin sense alguns alumnes i professors, ja que aquests marxaven cap a les seves províncies. Però el curs de 1964 – 1965, ja comencen a arribar alguns alumnes pertanyents a la província de Catalunya, fet que fa que comencin també nous professors com P. Antoni Casas, P. Ripoll (que ja hi eren), P. Antoni Gomis, P. Miquel Roure (que acabaven d'arribar de Roma, on havien acabat els seus estudis) i P. Jaume Sidera que de seguit va passar a ser el formador o responsable dels estudiants. Més tard també va arribar el G. Jaume Vergés. Aquests tres últims van dur a terme la seva tasca com a educadors, però també van iniciar coneixements i contactes amb el clergat, el seminari i la població per poder dur a terme diferents tasques socials. És aquí on comença a néixer un nou projecte, un Agrupament Escolta a Solsona. A la “Crònica” de la Comunitat de Claretians de Solsona, hi ha un document on explica:

“El Rd. Antoni Gomis ha estat aquesta última temporada ocupat e l’organització d’un grup d’escoltisme, ajudat pel P. Roure i algun sacerdot diocesà. Ja anteriorment havien celebrat diverses reunions i fins i tot sortides al camp. El dia 1 de maig van sortir els joves en l’anomenada “Sortida d’Estols”, amb el P. Gomis i Roure. D. Joaquín els ajudà am 50 000 pessetes.”

Finalment al mes d’octubre de 1966, comença a funcionar oficialment l’Agrupament Escolta, dirigit per P. Miquel Roure que es ajudat per dos estudiants. L’ Agrupament rebrà el nom de: Agrupament Escolta Pare Claret.

PP. Gomis i Roure van començar a fer contactes amb gent jove de Solsona, normalment aquells que eren aficionats a la natura i la muntanya, un grup important va ser “Els Isards”, promocionat per Jaume Feliu, que no coneixien massa l’escoltisme, però els interessava l’afany que, com ells, tenien per la natura. PP. Gomis i Roure van començar a fer algunes sortides i vetllades amb joves, infants, pares de família, curiosos... volien informar-se, agafar experiència per dur a terme aquest nou i interessant projecte. Es mouen per diferents àmbits de l’escoltisme catòlic (Manresa, important per els escoltes solsonins, Barcelona...), per poder iniciar l’Agrupament de forma reconeguda per l’Escoltisme Catòlic a Catalunya, és a dir, Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.

El maig de 1966, PP. Superior (Jaume Sidera), Roure i Gomis van a Barcelona, però P. Gomis ja no tornarà amb ells ja que és destinat pel P. Provincial a Cervera, com a flamant Perfecte de Postulants (seminaristes petits). A partir d’ara P. Roure, haurà de portar l’ inici de l’Agrupament tot sol.

AEiG Pare Claret, Solsona

P. Gomis

Abans de començar l'Agrupament, s'havien fet algunes gestions per tal de tenir un local que permetés dur a terme les activitats i reunions que es farien amb els nens. Van ser cedits els locals anomenats Centres, localitzats al C/ Llobera, eren uns locals que s'havien adaptat per fer teatre, però tenia les condicions mínimes per dur a terme les activitats.

Van decidir com estarien formats els grups i quins caps s'encarregarien de cada grup. Es va acordar que es farien dos grups o també anomenats estols; un s'anomenaria "Llops" que seria el grup d'escoltes més petits, l'altre s'anomenaria "Secció Unitària" i estaria format per els nens més grans i preadolescents.

P. Miquel Roure juntament amb l'equip de persones que ho havien anat preparant van començar a resoldre aspectes interns: equip humà de dirigents, adequació dels locals, permisos, relació amb l'escoltisme català... a la "Crònica" podem veure que:

"El dia 5 de Novembre de 1966, P. Roure, assisteix a una concentració d'escoltisme a Moià i el 28 de Gener de 1967, assisteix a un campament d'escoltisme per a formació de caps, també a Moià."

Com ja he dit abans, l'Agrupament estava format per dues seccions: la Secció dels Llops i la Secció Unitària, tots dos exclusivament per homes.

AEiG Pare Claret, Solsona

LA SECCIÓ DELS LLOPS

De seguida, al cap de fer un parell d' excursions es va decidir fer dos grups de llops, ja que a més a més s'havien apuntat nens nous. Els noms de cada grup van ser inspirats amb el "Llibre de la Selva", de R. Kipling, els dos escollits van ser: Waiganga i Mowgli. El primer curs va arribar a un voltant d'una cinquantena de nens d' entre 7 i 11 anys.

El primer equip de caps de Llops estava format per: Mercè Augé, Mercè Bonany, Dolors Call, Teresa Corominas, Montse Jounou i M. Claustre Pla. Més tard si van incorporar la Claustre Bastida i la M. Carme Ribalta. Mn. Camil Viladrich, també si va ajuntar i va aportar la seva ajuda a la Branca dels Llobatons. Va participar a les sessions dels nens, a les reunions de Caps, a les sortides, als Campaments...

Les activitats que es feien al dissabte a la tarda es preparaven quan es quedava un dia durant la setmana. Hi havia dissabtes, que les activitats es feien a fora i d'altres que es feien als voltants de Solsona. Un cop al mes s'anava d'excursió a la natura, tot el diumenge i, més endavant, quan es va poder disposar de tendes, es van fer sortides de tot un cap de setmana. Cada mes, un dissabte al matí, també es feien sortides amb els *siseners**

Grup de Llops

Els Campaments es feien a l'estiu. Eren un resum de tot el que s'havia anat fent durant el curs. Es preparaven molt delicadament, per així arribar a aconseguir tots els objectius. Totes les activitats es feien amb la natura: tallers, jocs, treballs manuals... Les instal·lacions dels campaments també es construïen, les preparaven els caps un dia abans de l' inici del campament. Durant el Campament es feien diferents activitats com: contes, representacions, focs de camp... Una vesprada es feia un "Consell de Roca" i es revisava i es prenién decisions de tota la secció, era important ja que era una revisió de la marxa del Campament. Un altre esdeveniment important era el de la celebració de l'Eucaristia, ja que era motiu de recolliment i de pregària. El primer Campament es va celebrar a l' estiu de 1966 – 1967 a Clariana del Cardener. Els tres darrers van tenir lloc a Terracuques de Sorba, a Cal Tauler de Riu de Valls a Guixers i Sant Pere de Graudescales a Navès. Em aquests primers campaments es va poder comptar amb la col·laboració de P. Roure i Mn. Camil, però posteriorment no perquè van ser traslladats a Valldoreix.

AEiG Pare Claret, Solsona

FORMACIÓ DE CAPS

Per poder ser en un futur cap d'escolta, era necessari assistir a trobades de Formació de Caps que organitzava el moviment a nivell de Catalunya. Normalment es distribuïen per demarcacions. Tot el procés durava vuit anys i finalment s'acabava amb vuit dies de campaments. La Majoria de Caps de l'Agrupament Escolta Pare Claret es van formar en un programa de Formació de Caps.

De tant en tant, es feien sortides de tots els Caps de l'Agrupament, ja que d'aquesta manera la confiança i l'amistat entre tots s'anava fent més forta; a més a més això també els donava l'oportunitat que a partir de l'experiència podrien anar creixent com a persones, coneixerien també més a fons la situació en que es trobava el país... és a dir podrien anar, de mica en mica, entrant en temes més profunds.

A cada sortida que es feia, prèviament se'n triava un tema, d'aquesta manera cadascú podria aportar el seu punt de vista. En tots els debats que es creaven, P. Miquel Roure feia de moderador i al mateix temps, feia reflexionar sobre el que es deia o lligar-ho amb d'altres temes, tot i que després sempre reconduïa la conversa al tema principal.

Duran aquestes sortides, algunes vegades, també es practica un dels valors més importants per l'escoltisme, la Promesa Escolta, ja que representa el valor del compromís que es feia a l'hora de treballar amb aquesta opció educativa.

A la sortida els o les Caps o demostraven públicament dient: "Pel meu honor i amb la gràcia de Déu em comprometo a servir a Déu, a la Pàtria i a complir la Llei Escolta".

Calia una bona formació de Caps, ja que ells eren els encarregats d'ensenyar tots els valors als nens i aquests serien el futur de l'església i la societat.

Més tard, en algunes celebracions els nens escoltes també van fer la seva Promesa Escolta.

A l'any 1968 P. Roure, els Caps i alguns dels seus familiars, en total eren 25, van anar a Alemanya durant un mes aproximadament, i allà van conèixer amb un grup d'Escoltes Alemany que el P. Roure havia conegut durant la seva estada a Alemanya. Van qualificar l'experiència molt profitosa i fascinant. Un estiu més tard, els escoltes alemanys van venir a Catalunya.

AEiG Pare Claret, Solsona

Llop fent la Promesa.

LA SECCIÓ UNITÀRIA

Va començar a funcionar al mateix temps que la secció de Llops, estava formada per uns trenta membres, els quals la majoria provenien de "Els Isards". En aquesta secció els claretians va oferir dos estudiants de filosofia, Jordi Sanromà i Joan Soler, que havien tingut experiència amb joves i algun contacte amb l'escoltisme. A més a més també van entrar: Jaume Feliu, Valentí Sala, Ramon Sala, Joan Serra, Ramon Passada, Romà Sales i Miquel Jounou. També i van col·laborar en Met i en Llumà, en Met era un gran coneixedor de la fauna dels Solsonès i en Llumà va passar a ser el Cap de l'Agrupament. Quan en Jordi Sanromà i Joan Soler van deixar-ho el curs següent perquè van marxar de Solsona, es van incorporar nous Caps: Josep Sabata i Josep Sanz, que també eren estudiants de filosofia claretians. Més tard, aparegueren dos nous equips: Ràngers i Pioners i un nou cap: Manel Porta. Aquests Caps també van participar en jornades de formació de Caps, i el Cap d'Agrupament juntament amb el P. Roure van posar l'Agrupament amb contacte amb Barcelona i Manresa. També van ajudar a la consolidació de l'Equip de Caps de l'Agrupament i a fomentar processos personals de creixement.

Al final del primer curs, els Caps van decidir fer uns Campaments amb la Secció Unitària d'un Agrupament Escolta de Girona, ja que era una forma de descobrir altres realitats escoltes i mantenir-hi contacte, que segurament d'una altra manera no hagués estat possible. Així doncs, el primer campament es va fer a Beget, a l'any 1967. P. Pere Codina Mas, va substituir el P. Miquel, que era a Alemanya. A l'estiu de 1968 es van celebrar a Tuixent, al 1969 a la Vall d'Ora i a St. Pere de Grau d'Escales i l'any 1970 els Ràngers a La Pobla de Lillet i els Pioners van fer una ruta, de la Vall d'Aran fins a l'Aneto.

AEiG Pare Claret, Solsona

Grup de Pioners a l'Aneto

LES UNITATS DE RÀNGERS I PIONERS

Als anys 1967 i 1968 es va plantejar separar en dos grups la Secció Unitària, ja que un sol grup abarcava molts nens de un registre d'edats molt ampli. És per això que es decideix separar en el grup de Ràngers els nois de 12 a 14 anys i en el grup de Pioners els de 14 a 17 anys.

L'organització de Ràngers es va fer en quatre patrulles i cada una tenia assignat un cap com a mínim. Els caps van ser dos estudiants claretians: Manel Porta, Josep Sanz i Josep Sabata, i per que fa solsonins van ser: Vicenç Bosch, Francesc Gilibets i Xavier Novellas.

Més tard es va introduir més caps que es van repartir entre Ràngers i Pioners: Jordi Jalmà, Miquel Sala, Ramon Corominas i Josep Nadal.

Cada dissabte es feina una reunió. En aquestes les patrulles treballaven la proposta escolta i els objectius que s'havien proposat assolir.

Cada dos mesos es feina una sortida de cap de setmana per conèixer la comarca del Solsonès.

AEiG Pare Claret, Solsona

Als campaments duraven dues setmanes i era el lloc on es recollien els fruits, ja que es parlava de diferents temes que els nens havien anat proposant. Ells construïen les instal·lacions i, algunes vegades, servien per campaments posteriors que feien els llops o per un grup de noies que eren independents dels escoltes, però que també anaven lligades amb els Claretians. Als Campaments s'utilitzava intendència, però cada patrulla es prepara i es cuinava el menú acordat pels àpats del dia.

Els caps els coordinaven els estudiants claretians Manel Porta, Josep Sanz i Josep Sabata i aquests eren supervisats per P. Miquel i Roure, que anava a totes les sortides i campaments.

Més tard, degut a l'augment de nens a l'agrupament i també perquè s'hi van afegir les noies, es va crear una altra branca, la de trucs (18 anys), és l'última branca que existeix, després ja es pot ser Cap. Al curs 97 – 98 es va crear la branca de Castors i Llúdrigues.

ELS CAUS QUE HA ANAT TENINT L'AGRUPAMENT DURANT ELS ANYS

El primer de tots va ser l'edifici del C/ Llobera conegut amb el nom de Centre. S'utilitzava la planta baixa on hi havia el teatre i estaven distribuïts de la següent manera: els caus dels llops o llobatons eren a sobre l'escenari i el cau de la Secció Unitària estava situat a sota. En un principi, aquest edifici, creat al 1888, havia servit per celebrar-hi diferents celebracions culturals i recreatives. Més tard, cap a l'any 1915 es va renovar ja que havia envellit i es volia adaptar als nous temps, se'l va anomenar Centre de Cultura Popular. Després de la Guerra Civil els socis si reunien els diumenges o els dies de festa, va ser llavors quan va ser cedit als Escoltes, que amb l'ajut d'alguns Caps van pintar el local i el van adequar per fer les activitats.

Al 1979, el Centre se'ls hi havia quedat petit, ja que el nombre de nens havia augmentat considerablement i l'edifici s'havia posat en venda per construir el nou Casal. Per això es van traslladar al Palau Llobera, anomenat Casal Parroquial (actualment és el Consell Comarcal del Solsonès). Antigament aquest casal havia servit d'hospital a l'any 1914, més tard va passar a ser un col·legi, després una universitat literària, un Seminari, un Casal Parroquial...

A la planta baixa si van establir els escoltes fins l'any 1983, quan el nombre de nens va tornar a augmentar ja que a partir de llavors a l'agrupament també hi va estar permès que hi anessin les nenes.

Finalment s'establiren als Caputxins, on encara hi són actualment.

AEiG Pare Claret, Solsona

LA FI DE L'ACTIVITAT DELS CLARETIANS AMB ELS ESCOLTES SOLSONINS

A l'estiu de 1970, els Claretians van finalitzar les seves activitats amb els escoltes solsonins. Va ser un estiu intens, ja que es van celebrar els campaments dels Llops i els Ràngers a prop del monestir de la Pobla de Lillet i allà se li va agrair al P. Miquel tota la feina i la seva aportació que havia fet per l'escoltisme en tots aquells anys que hi havia estat present. També es va fer un altre campament amb un grup de noies solsonines a prop de l'esmentat anteriorment i es va anar de ruta amb els Pioners, des de la Vall d'Aran fins l'Aneto.

Els Claretians de Catalunya van decidir establir el seu Centre Formatiu al costat de les Facultats de Teologia de Barcelona i St. Cugat del Vallès i tindrien un establiment de comunitat - residència a Valldoreix, P. Roure en seria el Superior i el P. A. Gomis seria el responsable dels estudiants.

Al principi el P. Roure anava pujant a Solsona, però al final les vegades van anar disminuint ja que tenia molta feina. Però gràcies a les gestions fetes, uns equips de Caps van anar tirant endavant i se'n van sortir amb empena.

Caps Escolta

QUÈ VA APORTAR I HA APORTAT L'ESCOLTISME A SOLSONA?

Els Claretians van implantar el Moviment Escolta a Solsona. En aquells temps, el jovent es trobava pràcticament paralitzat per culpa del franquisme, però això evidentment també va passar en molts d'altres llocs a Catalunya.

P. A. Gomis, va ser el que els va fer obrir els ulls, els va donar a conèixer la situació política del moment juntament amb l'església.

P. Miquel Roure els va ajudar a conèixer uns valors que tenien però que per ells eren desconeguts, ja que ningú s'havia molestat ha ensenya'ls-hi.

Gràcies a aquesta empena i aquest esforç, l'escoltisme a Solsona, ha pogut descobrir la seva ciutat, han conegut més a fons la comarca, la natura que els envolta, el seu país...